

Kammeradvokaten

26. MARTS 2018

7519843 SFS/JNO

Sune Fugleholm
sfs@kammeradvokaten.dk
Direkte +45 72 30 72 76
Mobil +45 25 43 03 10

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Att. Janni Torp Kjærgaard

Redegørelse for Kammeradvokatens bistand ved besvarelse af spørgsmål fra Folketinget om overdragelse af kompensationsaftalen

I brev af 27. september 2016 stillede Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget spørgsmål nr. 375 alm. del til ministeren. Spørgsmålet handlede om, hvorvidt Nordsøaftalen kunne fortsætte, hvis A. P. Møller – Mærsk A/S og Mærsk Olie og Gas A/S (bevillingshaverne) solgte olieaktiviteterne fra.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodede Energistyrelsen om min vurdering af, hvilken retsvirkning en overførsel af eneretsbevillingen til en tredjepart uden for DUC kunne have for kompensationsaftalen.

Min vurdering var, at en ny erhverver af eneretsbevillingen ikke uden videre kunne indtræde i kompensationsaftalen, og at der således ikke var nogen ubetinget pligt for staten til at lade kompensationsaftalen følge med eneretsbevillingen. Der blev ikke i den forbindelse foretaget nogen nærmere vurdering af, under hvilke omstændigheder staten ville være forpligtet til at meddele samtykke til indtræden i kompensationsaftalen.

Den 21. august 2017 offentliggjorde A.P. Møller – Mærsk A/S, at man havde indgået aftale med franske Total S.A. om salg af Mærsk Olie og Gas A/S til Total. Aftalen indebar en overdragelse af eneretsbevillingen til Total.

I konsekvens heraf anmodede Energistyrelsen om min vurdering af statens muligheder for at godkende overdragelsen af selve eneretsbevillingen (koncessionen) efter undergrundsloven, men samtidig meddele afslag på, at kompensationsaftalen blev medoverdraget.

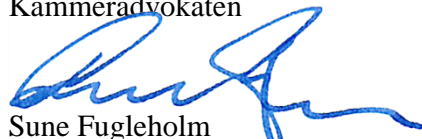
.....

Herefter foretog jeg en indgående undersøgelse og vurdering af statens retlige muligheder for ikke at lade kompensationsaftalen følge med eneretsbevillingen til Total. Sammenfatningen af min vurdering og anbefaling i notat af 15. december 2017 er offentliggjort og sendt til Folketinget. Vurderingen var, at det i den foreliggende situation reelt ikke var en retlig mulighed at afvise en medoverdragelse af kompensationsaftalen. Det skyldtes, at der ikke forelå sådanne tungtvejende saglige grunde, som måtte være forudsætningen for et så alvorligt indgreb over for A.P. Møller – Mærsk A/S.

Der er ikke nogen modsætning mellem de to vurderinger. Forskellen er, at jeg i den første vurdering alene tog stilling til, at overdragelse af kompensationsaftalen krævede statens medvirken, men ikke foretog nogen nærmere undersøgelse af, under hvilke nærmere omstændigheder staten retligt kunne afvise at medvirke. Den undersøgelse foretog jeg først i forbindelse med den konkrete vurdering af, om staten var forpligtet til at meddele samtykke til medoverdragelse af kompensationsaftalen til Total, og alene i relation til denne overdragelse.

I lyset af det efterfølgende forløb må jeg konstatere, at det retrospektivt ville have været hensigtsmæssigt, hvis den første vurdering havde været ledsaget af det forbehold, at statens muligheder for konkret at afvise at medvirke til medoverdragelse af kompensationsaftalen ikke var undersøgt og i sidste instans ville bero på en vurdering af, om der i den konkrete situation forelå de nødvendige saglige grunde.

Med venlig hilsen
Kammeradvokaten

Sune Fugleholm
– Partner, Advokat (H)